

Ženy v Biblii

RACHAB

obyvatelkou Jericha, teda príslušníčkou Kanánskej krajiny, národa, ktorý mal byť vykynozžený podľa Hospodinovho slova.

Rachab je zvláštnou postavou Biblie, pretože figuruje v rodokmeni Pána Ježiša, figuruje aj v „zozname svedkov viery“ v liste Židom 11,32

Joz 6,22-25 splnili svoj sľub, vyviedli ju preč od domu: „*No dvom mužom, ktorí špehovali krajinu, Józua povedal: Vojdite do domu neviestky a vyved'te odtiaľ ženu so všetkým, čo má, ako ste jej prisahali. Mládenci, vyzvedači, vošli a vyviedli Rachabu, jej otca a matku, bratov a všetko, čo mala, i celú jej rodinu vyviedli a ubytovali za izraelským táborom. Mesto i všetko, čo bolo v ňom, spálili ohňom; len striebro a zlato, bronzové a železné náčinie vložili do pokladu v dome Hospodinovom. Vtedy Józua nechal nažive neviestku Rachab, jej rodinu i všetko, čo mala; tak zostala uprostred Izraela až dodnes, lebo ukryla poslov, ktorých Józua vyslal vyslieďiť Jericho.*“

Aký bol jej charakter? Dal by sa prirovnať k žene Samaritánke, s ktorou sa stretol JK pri studni. Napriek tomu, že boli pohanky, neboli neprístupné božiemu slovu a Jeho vplyvu. Čo ju motivoval zachrániť vyzvedačov?

1. Vypočítavosť záchranu v čase invázie židov – bolo by to logické kolaboranstvo

2. Viera, že Hospodin je naozaj Bohom, ktorý je najväčší a najsilnejší, jediný pravý. Svedčia o tom jej slová: „*Viem, že Hospodin vám dal túto krajinu, že padol na nás strach pred vami a že všetci obyvatelia krajiny stratili odvahu pred vami, lebo sme počuli, ako Hospodin vysušil vody Červeného mora pred vami, keď ste vychádzali z Egypta, i čo ste urobili dvom amorejským kráľom za Jordánom, Síchónovi a Ógovi, na ktorých ste vykonali kľiatbu. Keď sme to počuli, zmalomyselnelo nám srdce a nikto nemal odvahu pred vami; lebo Hospodin, váš Boh, je Bohom hore na nebi a dolu na zemi. Teraz prisahajte mi na Hospodina, že ako ja som vám preukázala milosrdenstvo, i vy preukázate milosrdenstvo domu môjho otca a dáte mi spoľahlivé znamenie, že pri živote zachováte môjho otca, moju matku, mojich bratov i moje sestry, a všetko, čo im patrí, a zachránite nás pred smrťou.*“ Józua 2,9-13

-Ráchab sa mohla stať hrdinkou mesta Jericha, pretože mohla mužov vyzvedačov zradiť hneď, poprípade vyzvedieť sa od nich plány dobitia Jericha, poskytnúť ich kráľovi. Možno by to pre ňu znamenalo zmenu života. Možno by nemusela viac predávať svoje telo, ale žiť na úrovni ona, aj jej rodina, o ktorú tak chodila. Neurobila to.

-Stretnutie s Bohom, alebo s Jeho svedkami vždy mení človeka, ľudia hriešni vždy zacítia pomoc božiu, vycítia, že ako kresťania sme iného razenia, cítia, že im môžeme byť nápomocní resp. sprostredkovať božiu milosť. Preto sa na nás často obracajú v skrytosti túži po božej milosti.

-klamstvo, ktoré použila pre vojakov hľadajúcich vyzvedačov by sme dnes mohli odsúdiť, z hľadiska kresťanov, ktorí máme iné normy – kresťan nemá klamať, hoci by mu to prinieslo nepríjemnosti a pod. má hovoriť pravdu a spoliehať sa na to, že Boh vidí jeho situáciu a môže do nej aktívne zasiahnuť, buď hneď, alebo neskôr podľa svojej vôle.

-Rachab nebolo veriacou podľa novozmluvných kritérií božích detí, ale urobila ale zo svojho pohľadu to najlepšie, čo mohla pre božiu vec – zachránila vyzvedačov. Nepodliehala ani pod vtedajší židovský (boží) zákon. To ospravedlňuje jej klamstvo.

Jakub 2,20-26: „Či chceš pochopiť, prázdny človeče, že viera bez skutkov je neužitočná? Či náš otec Abrahám nebol ospravedlnený zo skutkov, keď svojho syna Izáka položil na obetný oltár? Vidíš - viera spolupracovala s jeho skutkami a skutkami sa stala dokonalou, a naplnilo sa Písmo, ktoré hovorí: Abrahám uveril Bohu a počítalo sa mu to za spravodlivosť; nazvaný bol priateľom Božím. Vidíte, že zo skutkov býva človek ospravedlnený, a nie zo samej viery. Podobne aj neviesťka Rachab: či nebola ospravedlnená zo skutkov, keď prijala poslov a inou cestou ich vypustila? Lebo ako telo bez ducha je mŕtve, tak je mŕtva aj viera bez skutkov.“

„Boh nikoho neuprednostňuje, ale že Mu je príjemný, kto v ktoromkoľvek národe sa Ho bojí a koná spravodlivo.“ SK 10,34-35

„Lebo ktokoľvek bude vzývať meno Pánovo bude spasený“ (Rim 10:9, 13).

Joz 2,18-19: „Keď prídeme do krajiny, priviaž tento motúz z červených nití na oblok, cez ktorý si nás spustila, a vezmi k sebe svojho otca, matku, bratov a celú svoju rodinu. Kto potom vyjde z dvier tvojho domu na ulicu, toho krv nech padne na jeho hlavu, my však budeme zbavení viny; ale keď na niekoho, kto je s tebou v dome, položia ruku, nech padne jeho krv na našu hlavu.“

-červená niť, motúz symbolizuje záchranu, je to istota, že nikto, kto bude s ňou v tom dome nezomrie, keď Izraelci dobijú Jericho. Je to predobraz krvi baránka na dverách v Egypte, ktorý ich zachránil pred anjelom vraždiacim egyptských prvorodených (2M 12,21-23). Je to predobraz červenej krvi baránka Ježiša Krista, ktorá zachraňuje pre večnou smrťou.

-ak nevyznávať Ježiša ako božieho Syna, Pána sveta, Spasiteľa, ak neveríš, že Jeho krv ako jediná ťa zachráni pred večnou smrťou, nemôžeš byť zachránený pre večnosť. Jedine Ježišova krv je záchranou. Všimnime si, že Rachab zhromaždila k sebe aj celý dom, rodinu. Nevieme, či boli aj oni vyznávačmi Boha, ako Rachab, ale boli zachránení pre jej vieru. (Joz 6,22-25) Boh požaduje osobnú vieru od každého človeka, ale aj neveriaci, žijúci v rodine veriaceho, sú „bližšie“ k Bohu, sú viac pod Jeho milosťou a požehnaním. (1 Kor 7:13-14)

Mt 1,5-6 v Ježišovom rodokmeni sa spomína Rachab, ale nie je isté, že je to táto Rachab. Môže sa jednať aj o inú Rachab, pretože keď sa stala členkou božieho ľudu (podľa Biblie zostala žiť medzi ľuďmi božím) mohli po nej ako po hrdinke pomenovať svoje dcéry, hoci jej meno bolo pohanské.

Podľa iného zdroja, pramatka Dávidova táto Rachaba nemohla byť, pretože žila o 300 rokov skôr ako Salomonova manželka.